

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 237.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000320672/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Den Fremmede kan følges med mig, om det behager ham,« sagde Tilio. »Hvor agter I jer hen i Byen, om jeg maa spørge?«

»Vil I ledsage mig til det nærmeste, gode Herberg, saa er det nok for det første,« sagde den Fremmede. Han var en høj Mand af rank Holdning; Stemmen stærk og dyb; det var allerede saa mørkt, saa Tilio kun utydeligt kunde skjelne hans Udseende. — »Vil I det, saa kan vi gaa,« tilføjede han, efterat have betalt Færgemanden.

»Saa skal vi her ind over Isen,« svarede Tilio, — og de gik en lille Tid i Tavshed. Han skottede nysgjerrigt til den Fremmede. Men denne havde en stor, pelsforet Kappe paa, som det var vanskeligt at dømme noget efter. — Saa vidt Tilio kunde see, havde han en Fjer i sin Hovedbedækning, — det kunde gjerne tyde paa en Krigsmand eller en adelig Person. Han syntes ogsaa, der lød en svag Klirren eller Raslen, hver Gang den Fremmede satte sit venstre Ben frem. Maaskee havde han Sværd under Kappen, eller maaskee Jærnharnisk.

»Hvad er I for en Mand?« sagde han pludselig og ikke i nogen særlig høflig Tone til Tilio. Denne vidste ikke ret, hvordan han skulde tage det, men fandt saa, det var bedst at nævne sin Værdighed:

»Jeg er Baccalaureus ved Universitetet i Wittenberg,« sagde han.

»Guds Død og Pine!« sagde den anden. »Og hedder?«

»Joannes Tiliavallensis.«

»Joannes det er Hans, — det er Hans, ja. Tilia — er en Lind. Hvad er saa *vallensis*?«

»Vallis er en Dal; vallensis —«

»Vel saa, vel saa: *Hans Lindenthal!* — Paa Latin er det et langt Navn; men I er jo ung, I har Tiden til jer Raadighed, og kan bruge den, som I vil. Jeg er ældre. Hvorledes maa jeg kalde jer?«

Nu tog Tilio Mod til sig: »Indtil vi er bedre bekendte, kan I kalde mig Hr. Baccalaureus. — I har ogsaa studeret, hører jeg?«

»Nej, jeg er Ridder og af Adel.«

Der blev en længere Tavshed herefter. Tilio tænkte, at han havde maaskee fornærmet den Fremmede. Nogen Ridder eller Adelig mindedes han ikke at have talt med før. Nu kunde han tydelig høre, at hans Ledsager havde Jærn